

พระธรรมดาเนียล - หนึ่งร้อยยี่สิบสอง

การเปิดเผยความจริง: การเดินทางผ่านดาเนียล 11 และการสิ้นคลอนประชากรของพระเจ้า

Jeff Pippenger

2024-03-07

เมื่อความสว่างแห่งพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบถึงสี่สิบห้า ถูกทรงเปิดเผย ณ เวลาอวสานในปี 1989 บรรดาศัตรูแห่งความจริงได้ก่อการต่อต้านขึ้น ซึ่งเปิดโอกาสให้พระเจ้าทรงสำแดงความจริงต่าง ๆ

เพื่อปกป้องหลักฐานพื้นฐานของข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นในพระธรรมดาเนียล

ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นประเด็นและจุดมุ่งโจมตีของซาตาน

ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความจริงและความหลงผิดในประวัติศาสตร์ช่วงนั้น

ได้ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เพื่อระบุกฎแห่งคำพยากรณ์บางประการ

ซึ่งจะยังเพิ่มพูนความรู้ที่ได้ถูกเปิดเผยแล้วนั้น

และจากนั้นจะถูกใช้เพื่อทดสอบคนรุ่นสุดท้ายในประวัติศาสตร์ของโลก เราได้กำลังพิจารณาเรื่อง

“การประยุกต์ใช้คำพยากรณ์สามระดับ” และชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้นั้นเป็นกฎหลักประการหนึ่งซึ่งถูกสำแดง

ออกมาจากกระบวนการแห่งการต่อต้านที่ซาตานได้นำเสนอในวันเวลาเหล่านั้นที่ผ่านมา

กระบวนการอันเป็นข้อโต้แย้งนี้ ชิสเตอร์ไวท์ได้ระบุว่าเป็น “การเขย่า”

“ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้เห็นถึงพระญาณสอดส่องของพระเจ้าในท่ามกลางประชากรของพระองค์ และได้เห็น

ว่าการทดลองทุกประการซึ่งเกิดจากกระบวนการถลุงและชำระให้บริสุทธิ์ที่มีต่อคริสเตียนตามคำรับสารภ

าพนั้น พิสูจน์ให้เห็นว่าบางคนเป็นเพียงกากโลหะ ทองคำเนื้อดีก็มิได้ปรากฏให้เห็นเสมอไป

ในวิกฤตการณ์ทางศาสนาทุกครั้ง บางคนก็พ่ายแพ้ต่อการล่อลวง

การเขย่าของพระเจ้าพัดพาผู้คนจำนวนมากไปดลใจไปไม่แห่ง

ความเจริญรุ่งเรืองทำให้มวลชนของผู้รับสารภาพเพิ่มพูนขึ้น

ความทุกข์ยากชำระพวกเขาออกไปจากคริสตจักร โดยฐานะของชนชั้นหนึ่งแล้ว

จิตวิญญาณของพวกเขามีได้มั่นคงต่อพระเจ้า พวกเขาออกไปจากพวกเรา

เพราะเรามีได้เป็นพวกของเรา; เพราะเมื่อความยากลำบากหรือการข่มเหงเกิดขึ้นเนื่องด้วยพระวามะ

หลายคนก็สะดุดใจ” Testimonies, volume 4, 89.

“การเขย่า” เกิดขึ้นเมื่อความจริงถูกทรงแฉโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ และภายหลังถูกนำเสนอออกมา

“ข้าพเจ้าได้ทูลถามถึงความหมายของการสิ้นคลอนที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น และได้รับการสำแดงว่า การสิ้นค

ลอนนั้นจะเกิดขึ้นโดยคำพยานอันตรงไปตรงมาซึ่งถูกเรียกออกมาโดยคำตักเตือนของพยานผู้สัตย์จริงที่มี

ต่อชาวเลาติเซีย สิ่งนี้จะก่อให้เกิดผลต่อจิตใจของผู้ที่รับไว้

และจะนำเขาให้ยกมาตรฐานขึ้นสูงและเปล่งประกาศความจริงอันตรงไปตรงมา

บางคนจะไม่อาจทนต่อคำพยานอันตรงไปตรงมานี้ได้ พวกเขาจะลุกขึ้นต่อต้านมัน

และนี่แหละคือสิ่งที่จะทำให้เกิดการสิ้นคลอนขึ้นท่ามกลางประชากรของพระเจ้า” Early Writings, 271.

การนำ “ความจริง” เข้ามานั้นย่อมก่อให้เกิดการสิ้นเสทือนอยู่เสมอ และความจริงซึ่งถูกเปิดเผยในปี 1989

ก็ได้ทำสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ประโยชน์ประการหนึ่งของการต่อต้านที่ถูกนำมาต่อสู้กับความจริงก็คือ

การพัฒนาชุดกฎเกณฑ์ขึ้นเพื่อสถาปนาการเพิ่มพูนแห่งความรู้ตลอดบรรดาปีที่ตามมาหลังจากปี 1989

การพัฒนากฎเกณฑ์เหล่านี้ดำเนินไปควบคู่กับการพัฒนาชุดกฎเกณฑ์ในช่วงเวลาของพวก Millerites

บรรดาการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ทั้งสามระดับล้วนมีส่วนทำให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ

ในยุคสุดท้ายกระฉ่างชัดยิ่งขึ้น

การประยุกต์ใช้กรุงโรมและบาบิโลนทั้งสามประการยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างหญิงนั้นกับสัตว์ร้ายที่นางช้อยู่และปกครองอยู่ตลอดประวัติศาสตร์แห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์แห่งการพิพากษาโดยกษัตริย์ของพระเจ้าที่มีต่อหญิงแพศยาแห่งบาบิโลนด้วยเช่นกัน

การประยุกต์ใช้ทั้งสามประการของ "ผู้สื่อสารที่เตรียมทางสำหรับพระเจ้าผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา" และของ "เอลียาห์" ด้วยนั้น ระบุถึงงานและข่าวสารในสองช่วงเวลาซึ่งเป็นภาพประกอบของการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งพระคุณในวาระสุดท้าย ช่วงเวลาแรกเริ่มต้นด้วยเสียงแรกของวิวรณ์บทที่สิบแปด ซึ่งเป็นตัวแทนของการเริ่มต้นการพิพากษาใต้สวนเหนือผู้มีชีวิตสำหรับแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย และช่วงเวลาสุดท้ายเริ่มต้นด้วยเสียงที่สองของวิวรณ์บทที่สิบแปด ซึ่งเป็นตัวแทนของการพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาแห่งบาบิโลน

การประยุกต์ใช้โรมและบาบิโลนสามชั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ภายนอกของชนชาติของพระเจ้าในยุคสุดท้าย ขณะที่การประยุกต์ใช้เอลียาห์และผู้สื่อสารผู้เตรียมทางสามชั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ภายในของชนชาติของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

การประยุกต์ใช้วิบัติทั้งสามสามชั้นบ่งชี้ถึงข่าวสารที่ดำเนินผ่านทั้งสองช่วงเวลา

ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วเป็นตัวแทนของช่วงปิดท้ายแห่งการพิพากษา ซึ่งเริ่มต้นที่ครวเรื่อนของพระเจ้า

และต่อจากนั้นจึงมาถึงผู้ที่อยู่นอกครวเรื่อนของพระเจ้า

วิบัติทั้งสามบ่งชี้ว่าอิสลามคือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู

และยังเป็นเครื่องมือแห่งการพิพากษาที่พระเจ้าทรงใช้ต่อผู้ที่บังคับให้มวลมนุษย์ทั้งปวงนมัสการดวงอาทิตย์ การสิ้นสุดของการพิพากษาเป็นตัวแทนของ "วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า"

ทั้งเหนือคริสตจักรที่ทรยศของพระองค์ และเหนือคนอธรรมที่อยู่นอกคริสตจักรของพระองค์

เมื่อพระเยซูทรงเริ่มพันธกิจของพระองค์เป็นครั้งแรกที่ธรรมศาลาในนาซาเร็ธ

พระองค์ทรงใช้อิสยาห์บทที่หกสิบเอ็ดเพื่อกำหนดพันธกิจ ข่าวสาร และพระราชกิจของพระองค์

ซึ่งรวมถึงการขับไล่เวลาของการแก้แค้นของพระเจ้าด้วย พันธกิจ ข่าวสาร

และพระราชกิจของพระองค์เป็นภาพล่องหน้าถึงพันธกิจ ข่าวสาร และงานของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

เพราะพวกเขาติดตามพระเมสโปดกไปทุกแห่งไม่ว่าพระองค์เสด็จไปที่ใด ตามความหมายเชิงพยากรณ์

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงสถิตเหนือข้าพเจ้า

เพราะว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่คนใจถ่อม

พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาผู้ที่มีใจชอกช้ำ ให้ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย

และการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจองจำ ให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระยาห์เวห์

และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา ให้ปลอบประโลมคนทั้งปวงที่โศกเศร้า

ให้จัดเตรียมแก่ผู้ที่โศกเศร้าในศิโยน ให้มั่งคั่งแก่มั่นแห่งความยินดีแทนการโศกเศร้า

ให้ฉลองพระองค์แห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ห่อเหี่ยว เพื่อเขาจะได้ถูกเรียกว่า ต้นไม้แห่งความชอบธรรม

เป็นที่ทรงปลูกของพระยาห์เวห์ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับพระเกียรติ

และพวกเขาจะสร้างบรรดาที่รกร้างเก่าแก่ขึ้นใหม่ พวกเขาจะยกชูบรรดาที่พินาศแต่ก่อนขึ้น

และพวกเขาจะซ่อมแซมเมืองร้าง บรรดาที่พินาศซึ่งตกทอดมาหลายชั่วอายุคน

และคนต่างด้าวจะยินเสียงฟู่แคะของท่าน

และบุตรของคนต่างชาติจะเป็นคนไถนาและคนทำสวนองุ่นของท่าน

แต่ท่านทั้งหลายจะได้ชื่อว่าเป็นปุโรหิตของพระยาห์เวห์

คนทั้งหลายจะเรียกท่านว่าเป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา

ท่านจะได้กินความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ และในสง่าราศีของพวกเขาท่านจะอวดอ้างตน อิสยาห์

61:1-6.

พระเยซูทรงได้รับการเฉลิมในการรับบัพติศมาของพระองค์ และหมุดหมายดังกล่าวเป็นแบบอย่างของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อการเฉลิมแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มเสด็จลงมาเหนือบรรดาผู้ที่ตระหนกว่าการเทพระพรของฝนชุกปลายในวาระสุดท้ายนั้น ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้แล้วโดยประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็นชาวปรักหักพังโบราณที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะก่อสร้างขึ้นใหม่ เมื่อพวกเขากลับไปสู่ทางโบราณของเยเรมีย์

ข่าวสารเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นจากการกบฏในปี 1888 ได้กลับมาเป็นสัจธรรมสำหรับกาลปัจจุบันอีกครั้ง และข่าวสารจากการกบฏในปี 1888 นั้นคือข่าวประเสริฐซึ่งมีฤทธิ์อำนาจที่จะพันแผลใจที่แตกสลาย แต่กลับไร้อำนาจที่จะเปิดใจที่แข็งกระด้างของผู้ที่มีตาจะเห็นแต่ไม่รับรู้ และมีหูจะได้ยินแต่ไม่เข้าใจ ข่าวสารเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์จากการกบฏในปี 1888 ยังเป็นข่าวสารถึงคริสต์จักรเลาติเซียซึ่งในเวลานั้น ได้มาถึงอีกครั้ง เพื่อเปิดประตูคุกของบรรดาผู้ที่ถูกจับเป็นเชลยของบาป โดยพระองค์ผู้ทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะเปิดประตูซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเปิดได้ และทรงปิดประตูซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดปิดได้

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้นำข่าวประเสริฐอันดีนั้นไปประกาศ ก็ได้รับมอบหมายให้ประกาศด้วยถึงปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้า ปีแห่งความทรงรับขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็เริ่มต้นขึ้นในเวลานั้นเช่นกัน และพระองค์ทรงเติมพระทัยอย่างยิ่งที่จะทรงรับการกลับใจของชาวเลาติเซีย ตราบจนวันที่การแก้แค้นของพระเจ้ามาถึง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะเกิดขึ้นในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา แล้ว การแก้แค้นของพระองค์จะสำแดงออกเหนือคริสต์จักรที่ปฏิเสธจะรู้จักกาลเวลาแห่งการทรงเยี่ยมเยียนของตน และในเวลาเดียวกัน การพิพากษาอย่างต่อเนื่องเหนือหญิงแพศยาแห่งบาบิโลนก็เริ่มต้นขึ้น.

ในวันแห่งการทรงโปรดรับของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงปลอบโยนบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ และบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในเยรูซาเล็มนั้นได้รับการยกเป็นภาพประกอบไว้ในเอเสเคียล บทที่เก้า การปลอบโยนของพวกเขาเกิดขึ้นโดยพระผู้ปลอบโยน ผ่านการรับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งกำลังถูกเทลงเหนือพวกเขาในขณะนั้น แต่จะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาจำแนกฝนนั้นออก เมื่อพวกเขาได้รับพระผู้ปลอบโยนไว้แล้ว และกระทำงานแห่งการก่อสร้างที่รกร้างเก่าแก่ขึ้นใหม่ให้สำเร็จ โดยผ่านวิธีการของ "บรรทัดซ้อนบรรทัด" ซึ่งได้รับการยกเป็นภาพประกอบไว้ในข้อความตอนหนึ่งของอิสยาห์ ว่าเป็นงานแห่งการวางบรรทัดแห่งคำพยากรณ์ซึ่งเป็นตัวแทนของความรกร้างแห่งประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ ลงบนบรรทัดแห่งคำพยากรณ์อีกบรรทัดหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นความรกร้าง ในงานนั้นพวกเขาจะยกความรกร้างของคนหลายชั่วอายุขึ้น แล้ว "คนต่างด้าว" จะตอบสนองต่อบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ ซึ่งถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ เพื่อให้คนต่างด้าวมองเห็น।

การประกาศถึงพระราชกิจและพันธกิจของพระคริสต์ ดังที่ได้กำหนดไว้ในอิสยาห์บทที่หกสิบเอ็ด เป็นพระราชกิจและพันธกิจของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น พระราชกิจดังกล่าวได้ถูกสำแดงเป็นภาพประกอบไว้ในขบวนการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และในปี 1989 เวลาสุดท้ายก็มาถึง ซึ่ง "เวลาสุดท้าย" ทั้งปางก่อนหน้านั้นได้เป็นภาพล่วงหน้าของเวลานั้น ดังเช่นที่พระคัมภีร์ข้อเดียว คือ ดาเนียลบทที่แปด ข้อสิบสี่ ได้รับการระบุว่าเป็นรากฐานและเสากลางของขบวนการมิลเลอไรต์ พระคัมภีร์ข้อที่เป็นรากฐานและเสากลางของขบวนการ Future for America คือ ดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ข้อสิบสี่ สำหรับพวกมิลเลอไรต์ แสงสว่างของเสากลางนั้นถูกแสดงไว้เป็นแสงสว่างแห่งนิมิตของแม่น้ำอูโล และสำหรับขบวนการ Future for America

แสงสว่างของเสากลางนั้นถูกแสดงไว้เป็นแสงสว่างแห่งนิมิตของแม่น้ำฮิดเดเคล

“ความสว่างซึ่งดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับวาระสุดท้ายเหล่านี้ นิมิตทั้งหลายที่ท่านได้เห็นริมฝั่งแม่น้ำฮิดเดเคล อันเป็นมหาแม่น้ำแห่งชินาร์ บัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำเร็จให้เป็นจริง และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้พยากรณ์ไว้ นั้นจะเกิดขึ้นในไม่ช้า”
Testimonies to Ministers, 112.

แสงสว่างของนิมิตทั้งสองซึ่งแทนด้วยแม่น้ำสองสายนั้นเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน และจะสำเร็จขึ้นในวาระสุดท้าย “สายสัมพันธ์” ร่วมกันของนิมิตเหล่านั้นเป็นตัวแทนของการประสานกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ซึ่งเป็นสารที่ซิสเตอร์ไวท์ระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าเป็นสารของพระคริสต์ ในบริบทที่ว่ามนุษยชาติเมื่อรวมเข้ากับสภาพพระเจ้าจะไม่ทำบาป แม่น้ำสองสายนั้นเป็นตัวแทนของสายสัมพันธ์นั่นเอง

“ไม่มีสิ่งใดต่ำกว่าการเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์พร้อมที่จะเป็นไปตามมาตรฐานแห่งข้อกำหนดของพระเจ้าได้ พระองค์มิได้ทรงปล่อยให้ข้อกำหนดของพระองค์คลุมเครือไม่แน่นอน พระองค์มิได้ทรงบัญชาสิ่งใดที่ไม่จำเป็นต่อการนำมามนุษย์ให้เข้าสู่ความสอดคล้องกับพระองค์ เราทั้งหลายต้องซึ้นบาปให้เห็นอุดมคติแห่งลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ และนำเขาทั้งหลายไปหาพระคริสต์ โดยพระคุณของพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่อุดมคตินี้จะบรรลุถึงได้”

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรับเอาความอ่อนแอทั้งปวงของมนุษยชาติไว้กับพระองค์เอง และทรงดำเนินพระชนม์ชีพที่ปราศจากบาป เพื่อมนุษย์จะได้ไม่ต้องหวาดกลัวว่า เนื่องด้วยความอ่อนแอของธรรมชาติมนุษย์ ตนจะไม่อาจมีชัยได้ พระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงกระทำให้เราเป็น ‘ผู้มีส่วนในพระลักษณะแห่งพระเจ้า’ และพระชนม์ชีพของพระองค์ประกาศว่า มนุษยชาติเมื่อรวมเข้ากับพระเทวภาพแล้ว ย่อมไม่กระทำบาป”

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีชัยชนะเพื่อสำแดงให้มนุษย์เห็นว่าเขาจะมีชัยชนะได้อย่างไร การทดลองล่อลวงทั้งปวงของซาตานนั้น พระคริสต์ทรงเผชิญด้วยพระวาระของพระเจ้า โดยการทรงวางพระทัยในพระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้า พระองค์จึงทรงได้รับฤทธิ์อำนาจที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และผู้ล่อลวงก็ไม่อาจได้เปรียบเหนือพระองค์ ในการทดลองล่อลวงทุกประการ คำตอบของพระองค์คือ ‘มีเขียนไว้ว่า’ ฉะนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานพระวาระของพระองค์แก่เราเพื่อใช้ต่อต้านความชั่วร้าย พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่และล้ำค่าหาที่เปรียบมิได้นั้นเป็นของเรา เพื่อว่าโดยพระสัญญาเหล่านี้ เรา ‘จะได้มีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า และพ้นจากความเสื่อมทรามซึ่งมีอยู่ในโลกเพราะตณหา’ 2 เปโตร 1:4”

“จงบอกแก่ผู้ที่กำลังถูกทดลองว่า อยามองไปที่สถานการณ์ อยามองไปที่ความอ่อนแอของตนเอง หรืออำนาจของการทดลอง แต่จงมองไปที่ฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระเจ้า กำลังทั้งสิ้นของพระวาระนั้นเป็นของเรา ‘ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระวาระของพระองค์ไว้ในใจ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์’ ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีกล่าว ‘ด้วยพระวาระแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าพระองค์ได้รักษาตนให้พ้นจากทางของผู้ทำลาย’ สดุดี 119:11; 17:4” The Ministry of Healing, 181.

การเพิ่มพูนแห่งความรู้ในปี 1798 และในปี 1989

เป็นภาพแทนของการเปิดผนึกพระวาระเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า พระวาระของพระองค์ประทานฤทธิ์เดชให้มีชัยดังที่พระองค์ทรงมีชัย และ “ชีวิตของพระองค์ประกาศว่า มนุษยชาติเมื่อรวมเข้ากับพระลักษณะของพระเจ้าแล้ว ย่อมไม่กระทำบาป” นิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลคือ นิมิต

marah แห่งการปรากฏของพระองค์ ซึ่งมีคำพยากรณ์เรื่องสองพันสามร้อยวันเป็นภาพแทน ส่วนนิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลคือ นิมิต chazon แห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ ซึ่งมีคำพยากรณ์เรื่องสองพันห้าร้อยยี่สิบปีเป็นภาพแทน นิมิต marah เป็นภาพแทนของพระลักษณะพระเจ้า และนิมิต chazon เป็นภาพแทนของมนุษยชาติ

แม่น้ำทั้งสองแห่งชินาร์โบราณ คือแม่น้ำอูไลและแม่น้ำฮิดเดเคล หรือที่ในปัจจุบันรู้จักกันว่าไทกริสและยูเฟรทีส ในที่สุดก็ไหลมาบรรจบกันเป็นทางน้ำขัณฑ์อัลอาหรับในภาคใต้ของอิรัก และจากนั้นขัณฑ์อัลอาหรับก็ไหลออกสู่อ่าวเปอร์เซีย พระเยซูทรงใช้สิ่งที่เป็นกายภาพและเป็นไปตามธรรมชาติเพื่อเป็นภาพแทนสิ่งฝ่ายวิญญาณ และนิมิตที่เกี่ยวข้องกับแม่น้ำทั้งสอง ซึ่งขณะนี้อยู่ในกระบวนการแห่งความสำเร็จตามนั้น เป็นภาพแทนความเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าซึ่งเกิดขึ้นเมื่อทั้งสองกำลังถึงบทสรุปของการเดินทางสู่ทะเล ความจริงข้อนี้ได้รับการสถาปนาไว้ตั้งแต่ต้นในคำพยากรณ์ทั้งสองประการซึ่งเป็นภาพแทนโดยนิมิตทั้งสองในพระธรรมดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบสามและสิบสี่ นิมิตหนึ่งคือคำถาม อีกนิมิตหนึ่งคือคำตอบ และตามหลักเหตุผลแล้ว ทั้งสองไม่อาจแยกออกจากกันได้

นิมิตแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งระบุถึงการเหยียบย่ำสถานนมัสการและพลโยธา เริ่มต้นขึ้นในปี 677 ก่อนคริสตกาล และนิมิตแห่งความเป็นพระเจ้า ซึ่งระบุถึงการปรากฏของพระคริสต์ เริ่มต้นขึ้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล ความเชื่อมโยงระหว่างความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์นั้น ถูกแทนไว้ด้วยระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปี ซึ่งเชื่อมจุดเริ่มต้นทั้งสองของนิมิตทั้งสองเข้าด้วยกัน สองร้อยยี่สิบปีเป็นสัญลักษณ์ของ "ความเชื่อมโยงของความเป็นมนุษย์กับความเป็นพระเจ้า" และยังคงถูกแทนไว้ด้วยความเชื่อมโยงระหว่างการเพิ่มขึ้นของความรู้ในเวลาสุดท้ายในปี 1798 กับการเพิ่มขึ้นของความรู้ในเวลาสุดท้ายในปี 1989 อีกด้วย

ข่าวสารที่ได้รับการจัดระเบียบอย่างเป็นทางการ ซึ่งเกิดจากความรู้ที่เพิ่มขึ้นในปี 1798 ได้ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกโดยมิลเลอร์ในปี 1831 (และต่อมาในหนังสือพิมพ์ Vermont Telegraph ในปี 1833) ปี 1831 อยู่ห่างจากการตีพิมพ์พระคัมภีร์คิงเจมส์ในปี 1611 เป็นเวลาสองร้อยยี่สิบปี พระคัมภีร์คิงเจมส์เป็นเอกสารสองส่วนของพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาสองร้อยยี่สิบปีนี้ได้ "เชื่อมโยง" การตีพิมพ์จากพระเจ้ากับการตีพิมพ์ของมนุษย์ ข้อมูลของการตีพิมพ์โดยมนุษย์นั้นได้มาจากแสงสว่างแห่งสวรรค์ซึ่งถูกฉายผดึกในวาระสุดท้ายเมื่อปี 1798 และจากนั้นก็ถูกทำให้เป็นระเบียบอย่างเป็นทางการผ่านทางนางของเครื่องมือมนุษย์ผู้หนึ่ง ซึ่งได้เริ่มเผยแพร่ในปี 1831 นั้นเป็นการตีพิมพ์จากพระเจ้า พร้อมด้วยข่าวสารที่ถูกประทับตราไว้โดยพระเจ้า ซึ่งภายหลังได้ถูกฉายผดึกโดยมนุษยชาติ และต่อจากนั้นได้นำเสนอโดยเครื่องมือมนุษย์ คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "publish" ในพระวจนะของพระเจ้า หมายถึง เรียกออกมาร้อง, ร้องทูล, มีชื่อเสียง, แยก, เชื่อเชิญ, กล่าวถึง, ตั้งชื่อ, เทศนา, ประกาศ, แปลงถ้อยคำ, ตีพิมพ์ มิลเลอร์เริ่มเผยแพร่ข่าวสารของเขาในปี 1831 และจากนั้นในปี 1833 ข่าวสารนั้นก็ได้รับการตีพิมพ์อย่างแท้จริงใน Vermont Telegraph

ข่าวสารที่ได้รับการทำให้เป็นทางการซึ่งเกิดขึ้นจากความรู้ที่เพิ่มพูนในปี 1989 ได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในปี 1996 (ในนิตยสาร The Time of the End) สองร้อยยี่สิบปีหลังจากการประกาศใช้เอกสารศักดิ์สิทธิ์สองฉบับซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า Declaration of Independence ในปี 1776 (และต่อจากนั้นคือ Constitution of the United States) ในปี 1789 จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของระยะเวลาสองร้อยยี่สิบปีนี้เชื่อมโยงพระเจ้าเข้ากับมนุษยชาติ และกระทำเช่นนั้นผ่านการประกาศใช้เอกสารศักดิ์สิทธิ์สองฉบับ โดยเริ่มต้นในปี 1776 เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกแกะผนึก ณ วาระสุดท้ายในปี 1989

ข่าวสารที่ได้รับการทำให้เป็นทางการซึ่งได้บังเกิดขึ้นผ่านการทำงานของเครื่องมือมนุษย์ ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1996 ลำดับนั้นคือ การประกาศโดยพระเจ้า แล้วจึงเป็นการแกะผนึก และแล้วจึงเป็นการตีพิมพ์โดยมนุษย์

ในวาระสุดท้ายทั้งสองนั้น ได้มีการระบุขั้นตอนทั้งสามของความจริงไว้

ทั้งสองต่างเริ่มต้นด้วยสิ่งพิมพ์จากพระเจ้าเป็นขั้นแรก

และสิ่งพิมพ์ของมนุษย์ที่อธิบายข่าวสารจากพระเจ้าเป็นขั้นสุดท้าย

ขั้นตอนกลางคือเมื่อสิ่งพิมพ์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดผนึกข่าวสารจากพระเจ้าสำหรับประวัติศาสตร์เฉพาะนั้น

และหลังจากนั้นทรงเลือกเครื่องมือมนุษย์เพื่อรวบรวมความสว่างที่ถูกเปิดผนึกออกมาจากเอกสารของพระเจ้า

เมื่อการเปิดผนึกเกิดขึ้น ก็มีการสำแดงการกบฏโดยคนชั่วซึ่งไม่เข้าใจความรู้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น

สิ่งพิมพ์จากพระเจ้าจึงเป็นตัวแทนโดยอักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู

ความรู้ที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวแทนโดยอักษรตัวที่สิบสามซึ่งการกบฏถูกสำแดงออกมา และสิ่งพิมพ์ของมนุษย์เกี่ยวกับ

ข่าวสารพิเศษจากพระเจ้าสำหรับประวัติศาสตร์นั้นเป็นอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู

และเมื่อนำอักษรทั้งสามมารวมกัน ก็มีความหมายว่า "ความจริง"

นิมิตแห่งแม่น้ำอูไลและฮิดเดเคลซึ่งบัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการแห่งการสำเร็จลุล่วง บ่งชี้ว่าในวาระสุดท้าย ความ

รู้ที่เพิ่มพูนขึ้นจากแม่น้ำทั้งสองจะมาบรรจบรวมกันเพื่อพิสูจน์ว่าความเป็นพระเจ้าซึ่งรวมเข้ากับความเป็นมนุษย์

นั้นปราศจากบาป ดาเนียลได้รับนิมิตซึ่งเป็นภาพแทนการปรากฏของพระคริสต์ ณ

บทสรุปของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีในปี ค.ศ. 1844 ขณะอยู่ริมแม่น้ำอูไล

และข้าพเจ้าเห็นในนิมิต; และต่อมาเมื่อข้าพเจ้าเห็นนั้น ข้าพเจ้าอยู่ที่ชุมชนในพระราชวัง

ซึ่งอยู่ในมณฑลเอลาม; และข้าพเจ้าเห็นในนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำอูไล ดาเนียล 8:2

ดาเนียลได้รับนิมิตซึ่งเป็นภาพแทนของนิมิตแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์สองพันห้าร้อยยี่สิบปี

ขณะอยู่ริมแม่น้ำฮิดเดเคล

และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่ง ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ ซึ่งคือแม่น้ำฮิดเดเคล ดาเนียล 10:4

ต่อมา กาเบรียลได้ระบุถึงจุดประสงค์ของนิมิตคาซอนแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลในข้อที่สิบสี่

บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อให้ท่านเข้าใจว่า อะไรจะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในกาลสุดท้าย

เพราะว่านิมิตนั้นยังเป็นเรื่องของวันเวลาอีกมาก ดาเนียล 10:14

นิมิตที่ประทาน ณ แม่น้ำอูไลชี้ให้เห็นถึง "การปรากฏ" ของพระคริสต์ (ความเป็นพระเจ้า)

เมื่อพระองค์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

นิมิตนั้นเป็นภาพแทนของ "ความเป็นพระเจ้า" ที่เข้าสู่พระวิหารของพวกมิลเลไร์ (ความเป็นมนุษย์) ในวันนั้น

สำหรับวันลบมลทิน อันหมายถึงวันที่ "เป็นหนึ่งเดียวกัน"

เป็นภาพแทนของการรวมกันระหว่างความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ นิมิตที่ประทาน ณ

แม่น้ำฮิดเดเคลชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่จะบังเกิดแก่ประชากรของพระเจ้า (ความเป็นมนุษย์) ในวาระสุดท้าย

จุดเริ่มต้นของนิมิตแห่ง "ลักษณะที่ปรากฏ" คือปี 457 ก่อนคริสตกาล

สองร้อยยี่สิบปีภายหลังจากช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่ระบุถึงการเหยียบย่ำสถานนมัสการบริสุทธิ์และพลโยธา

ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 677 ก่อนคริสตกาล จุดสิ้นสุดของสองร้อยยี่สิบปีที่ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ณ

จุดเริ่มต้นของนิมิตทั้งสองนั้น ได้ถูกกำหนดไว้โดยผู้ทรงนับอันอัศจรรย์

ผู้ซึ่งทรงเป็นนักภาษาศาสตร์อันอัศจรรย์ด้วยเช่นกันใน ฮาบากุก 2:20

แต่พระเยโฮวาห์ประทับอยู่ในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์

ให้พิภพทั้งสิ้นสงบนิ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ฮาบากุก 2:20

สายสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้าซึ่งได้รับการแสดงไว้ในตอนต้นโดยจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ทั้งสองนั้น ได้รับการระบุไว้ ณ จุดสิ้นสุดร่วมกันของคำพยากรณ์เหล่านั้น โดยบทและชื่อพระคัมภีร์ที่พรรณนาถึงการปรากฏของความเป็นพระเจ้าซึ่งเสด็จเข้าสู่พระวิหารที่พระองค์ได้ทรงก่อสร้างขึ้นตลอดระยะเวลาสี่สิบหกปี ซึ่งเริ่มต้นในเวลาสิ้นสุดในปี 1798 และสิ้นสุดลงอีกสี่สิบหกปีต่อมาในวันที่ 22 ตุลาคม 1844.

ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ท่านเป็นพระวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่าน?
ถ้าผู้ใดทำลายพระวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้นด้วย;
เพราะว่าพระวิหารของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ ซึ่งพระวิหารนั้นได้แก่ท่านทั้งหลาย 1 โครินธ์ 3:16, 17

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 สอดคล้องกับนิมิตแห่ง “การทรงปรากฏ”
ฮาบากุกได้ชี้ให้เห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ในพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างพระวิหารซึ่งได้ถูกทำลายและถูกเหยียบย่ำลงตลอดสองพันห้าร้อยยี่สิบปีขึ้นไปใหม่ภายในสี่สิบหกปี.

และจงกล่าวแก่เขาว่า พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนัว่า ดูก่อน บุรุษผู้มีนามว่า “กิง”
และท่านจะยกขึ้นจากที่ของท่าน และท่านจะทรงสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์
คือท่านนั่นเองจะทรงสร้างพระวิหารของพระยาห์เวห์ และท่านจะทรงแบกศักดิ์ศรีไว้
และจะประทับและทรงครอบครองบนพระที่นั่งของท่าน และท่านจะทรงเป็นปุโรหิตบนพระที่นั่งของท่าน
และคำปรึกษาแห่งสันติภาพจะอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง และมงกุฎทั้งหลายจะเป็นของเฮเล็ม โทเบียห์
เยดาياهو และเฮนบุตรเศฟันياهو เป็นที่ระลึกในพระวิหารของพระยาห์เวห์
และคนทั้งหลายที่อยู่ไกลจะมาและร่วมสร้างในพระวิหารของพระยาห์เวห์
และท่านทั้งหลายจะรู้ว่าพระยาห์เวห์จอมโยธาทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย และเหตุการณ์นี้จะสำเร็จ
หากท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายอย่างขยันหมั่นเพียร
เศคาริยาห์ 6:12-15.

ในยอห์น 2:20 ภายหลังจากที่พระคริสต์ทรงชำระพระวิหารแล้ว
ซึ่งตามคำกล่าวของซิสเตอร์ไวท์เป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ในมาลาคีย์บทที่สาม เช่นเดียวกับวันที่ 22
ตุลาคม ค.ศ. 1844 นูตแห่งพันธสัญญาได้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน

พระเยซูคริสต์ตอบเขาว่า “จงทำลายพระวิหารนี้เสีย และในสามวันเราจะยกขึ้นใหม่” พวกยิวจึงกล่าวว่า
“พระวิหารนี้ก่อสร้างมาสี่สิบหกปีแล้ว และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ?”
แต่พระองค์ตรัสถึงพระวิหารแห่งพระกายของพระองค์ ยอห์น 2:19-20

เพื่อให้สำเร็จตามพระธรรมมาลาคีย์บทที่สาม พระคริสต์ได้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลัน
เมื่อพระองค์ทรงชำระพระวิหารในตอนต้นแห่งพันธกิจของพระองค์ในยอห์นบทที่สอง ซึ่งเป็นแบบแห่งวันที่ 22
ตุลาคม ค.ศ. 1844 การชำระพระวิหารโดยพระคริสต์ในยอห์นบทที่สอง และวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
เป็นการทำให้สำเร็จตามพระธรรมมาลาคีย์บทที่สาม ในยอห์นบทที่สอง ข้อที่ยี่สิบ เราได้รับแจ้งว่า
พระวิหารฝ่ายมนุษย์ได้ถูกก่อสร้างในเวลาสี่สิบหกปี และพระวิหารฝ่ายพระเจ้าถูกยกขึ้นในสามวัน
พระวิหารฝ่ายมนุษย์จะกลายเป็น “พระวิหารบริสุทธิ์”
ของฮาบากุกก็ต่อเมื่อความเป็นพระเจ้าเสด็จเข้ามาในนั้นอย่างฉับพลัน ดังที่ได้เกิดขึ้นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844 เพราะว่าความเป็นพระเจ้าเมื่อรวมกับความเป็นมนุษย์แล้ว ย่อมไม่ทำบาป
นิมิตแห่งแม่น้ำใหญ่สองสายในชินารเป็นภาพแทนความจริงที่ว่า
ความเป็นมนุษย์เมื่อรวมกับความเป็นพระเจ้าแล้ว ย่อมไม่ทำบาป

เราจะดำเนินการพิจารณาข้อที่สี่สิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดต่อไปในบทความถัดไป

ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน ในฐานะศิลาที่มีชีวิต กำลังถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายจิตวิญญาณ
เป็นปุโรหิตอันบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ
ซึ่งเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 2:5